

Szkolenie letnie
(4-9 lipca 2011 r.)

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE
KSIĘGI PSALMÓW (1)

Hasła:

Centralną myśl Księgi Psalmów stanowi
Chrystus objawiony w prostych słowach
oraz kościół, który jest Bożym domem
i miastem ze względu na Boże królestwo,
co przedstawia typ świątyni i miasta Jeruzalem.

Dzięki wspaniałemu pasieniu Chrystusa
i dzięki temu, że w nie wejdziemy,
Ciało Chrystusa zostanie zbudowane
z ludzi, których On odkupił i odrodził,
a oblubienica przygotowuje się na Jego powrót
jako Króla w następnym wieku,
gdy objawi się Jego królestwo.

Jeśli będziemy żywić czułą miłość do Pana Jezusa,
nasz język będzie rylcem biegłego pisarza,
gotowym spisać naszą miłość do Niego
i nasze uwielbienie dla Niego za pomocą
tego wszystkiego, czego z Niego doświadczyliśmy
i czym się z Niego radowaliśmy
zgodnie z tym wszystkim, kim On jest.

W czasie swego powtórnego przyjścia
Chrystus weźmie ziemię w posiadanie
i ustanowi na niej Boże królestwo,
krzewiąc je dzięki temu, że jest płynącą rzeką,
odzyskując ziemię dzięki nawadnianiu
i zaspokajając spragnionych żywą wodą.

Poselstwo pierwsze

Centralna myśl Księgi Psalmów

Werset biblijny: Ps 2,6-9; 27,4; 36,9-10; 48,2-3; 72,8; 22,28.

- I. Księga Psalmów w pełni skupia się na Chrystusie; Chrystus jest nie tylko jej centrum, lecz również wszystkim – Łk 24,44.**
- II. Centralną myśl Księgi Psalmów stanowi Chrystus objawiony w prostych słowach oraz kościół, który jest domem i miastem Bożym przez wzgląd na królestwo Boże, przedstawiony w typie świątyni i miasta Jeruzalem – 2,6-9; 26,8; 27,4; 46,5:**
 - A. Duchem, rzeczywistością, właściwością boskiego objawienia w Księdze Psalmów jest Chrystus – centrum i wszystko w odwiecznej Bożej ekonomii – 2,6-9:
 1. Z tego względu Chrystus jest, po pierwsze, ucieleśnieniem Trójjedynego Boga (Kol 2,9), jak również domem, mieszkaniem, Boga (czego symbolem jest świątynia – J 2,19-21), królestwem Bożym (czego symbolem jest miasto Jeruzalem – Łk 17,21; Obj 22,3b) i Władcą całej ziemi, panującym z domu Bożego w królestwie Bożym (Dn 2,34-35).
 2. Dlatego Chrystus jest wszystkim we wszystkim w całym wszechświecie – Ef 1,23; Kol 3,11.
 - B. Obraz przedstawiony w Księdze Psalmów jest taki sam jak ukazany w całej Biblii: Chrystus, kościół i władanie Chrystusa nad całą ziemią, której centrum jest Nowa Jeruzalem – Mt 16,16.18; Obj 21,1-3.24.
 - C. Z boskim objawieniem w Księdze Psalmów wiąże się jedna szczególna sprawa: o tak wzniosłym objawieniu starożytni pobożni święci prorokują, wyrażając je w słowach pełnych uniesień.
 - D. Zwieńczeniem boskiego objawienia jest miasto Nowa Jeruzalem, znak mieszkania, przybytku, Boga; to dzięki niej przetrworzony i zwieńczony Trójjedyny Bóg przejawia się i wyrazi we wszechzawierającym Chrystusie i będzie panował na nowej ziemi i w nowym wszechświecie na wieczność – Obj 21,1-3.
 - E. Pięć ksiąg, na które dzieli się Księga Psalmów, układa się progresywnie, tak jak cała Biblia:

1. Objawienie postępuje coraz wyżej od pierwszej do piątej księgi Psalterza; w piątej części psalmistów wypełnia chwała dla Boga.
2. Centralna myśl tego progresywnego objawienia przedstawia się następująco: Bóg jest ucieleśniony w Chrystusie, Chrystus jest w swoim Ciele, a Jego Ciało jest domem i miastem Bożym przez wzgląd na Boże królestwo nad ziemią – Kol 2,9; Ef 1,22-23; 2,19; Obj 11,15.

III. Księga Psalmów omawia cztery główne sprawy, zachowując ich wspólną kolejność: Chrystus – dom – miasto – ziemia – 2,6-7; 27,4; 48,3; 72,8:

A. W Księdze Psalmów widzimy szczegóły dotyczące wszechzawierającego Chrystusa w odwiecznej Bożej ekonomii:

1. Chrystusa w Jego boskości – 45,7; Hbr 1,8.
2. Chrystusa w Jego wcieleniu – Ps 8,5; Hbr 2,6.
3. Chrystusa w Jego człowieczeństwie – Ps 8,5; Hbr 2,6.
4. Chrystusa w Jego ludzkim życiu – Ps 16,1-8.
5. Chrystusa w Jego śmierci – 22,2-22.
6. Chrystusa w Jego zmartwychwstaniu – 2,7; 16,10; 22,23; Hbr 2,12; Dz 2,25-32; 13,33-37.
7. Chrystusa w Jego wniebowstąpieniu – Ps 68,19; Ef 4,8.
8. Chrystusa w Jego wywyższeniu – Ps 80,18; 110,1.
9. Chrystusa w Jego ukoronowaniu – 8,6; Hbr 2,9.
10. Chrystusa w Jego osadzeniu na tronie – Ps 2,6.
11. Chrystusa w Jego panowaniu, królowaniu i władzy – w. 8; 8,7; 47,3; 72,8.
12. Chrystusa w Jego kapłaństwie – 110,4.
13. Chrystusa w Jego walce – w. 5-6; 45,4-6.
14. Chrystusa w Jego zwycięstwie – 110,5-6.
15. Chrystusa w Jego zamieszkiwaniu – 22,23.
16. Chrystusa w Jego pasieniu – 23.
17. Chrystusa, który jest kamieniem służącym budowli – 118,22.
18. Chrystusa w Jego przyjsciu – 72; 96; 110.
19. Chrystusa w Jego władaniu – 93-101.

B. Księga Psalmów objawia dużo aspektów kościoła jako domu Bożego, takich jak:

1. Boże mieszkanie – 68,19; 84,2.
 2. Podłoże, teren pod budowę – 24,3; 68,17; 76,3.
 3. Jego fundament – 87,1.
 4. Miejsce Bożej obecności, którą jest Boża chwała – 26,8; 27,4; 29,9.
 5. Miejsce objawienia – 73,17.
 6. Pragnienie świętych – 84,3.11.
 7. Jego urok – w. 2.
 8. Miejsce, gdzie zostajemy zasadzeni, kwitniemy i przynosimy owoc – 92,14-15.
 9. Miejsce, gdzie występują źródła – 87,7.
 10. Miejsce oddawania czci – 99,9.
 11. Miejsce, gdzie Bóg jest naszym dziełem – 73,26.
 12. Miejsce, gdzie zespalamy się z Bogiem – 92,11.
- C. Księga Psalmów objawia aspekty kościoła jako miasta, takie jak:
1. To miasto wielkiego Króla – 48,3.
 2. Płynie tam rzeka, w której są liczne strumienie – 46,5.
 3. Bóg jest pośrodku tego miasta – w. 6.
 4. To święta góra Boża – 48,2.
 5. Piękna w swej wzniosłości, jest radością całej ziemi – w. 3.
 6. Jest doskonała w swym pięknie – 50,2.
 7. Jest celem Bożego upodobania – 51,20.
 8. Jest zbawieniem Bożego ludu – 53,7.
 9. Jest miejscem odpocznienia Boga na wieki – 132,14.
 10. Miasto to zbudował Pan – 147,2.
 11. Pan błogosławi innym z tego miasta – 134,3.
 12. Pan jest błogosławiony z tego miasta – 135,21.
- D. W Księdze Psalmów ukazane są też różne aspekty ziemi, takie jak:
1. Ziemia dana jest Chrystusowi w dziedzictwo – 2,8.
 2. Imię Pańskie będzie wspaniałe na całej ziemi – 8,2.
 3. Ziemia i jej pełnia są Pańskie – 24,1.
 4. Chrystus przyjdzie ponownie, by zawładnąć ziemią – 96,13.
 5. Chrystus będzie panować nad ziemią – 72,8.
 6. Ziemia powróci do Chrystusa – 22,28.
 7. Ziemia wspomni o Chrystusie – w. 28.
 8. Ziemia odda cześć Chrystusowi – w. 28, 30.

9. Ziemia będzie chwalić Chrystusa – 98,4.
10. Całą ziemię wypełni chwała Boża – 72,19.

IV. Księga Psalmów objawia, że ziemia przedstawia sobą ostateczny zamiar Bożego pragnienia – 8,2.10:

- A. Księga Psalmów ukazuje, że Boży zamiar polega na odzyskaniu Jego tytułu prawnego, należnych Mu praw, do całej ziemi za pośrednictwem Chrystusa w kościele, który jest domem i miastem – 2,6-8; 36,9-10; 48,3; 72,8.
- B. Bóg musi podbić ziemię, odzyskać ją i na powrót zaprowadzić na niej prawowite rządy (8,2.10); dlatego Pan uczył nas modlić się: „Niech przyjdzie Twoje królestwo; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie” (Mt 6,10).
- C. Boży zamysł polega na tym, by wyrazić się zbiorowo, kluczem zaś do wypełnienia tego zamysłu jest zbudowanie kościoła; jeśli nie ma kościoła, który jest domem i miastem, Pan nie ma przyczółku i nie może powrócić i odzyskać ziemi – 16,18; Ef 3,9-11; 4,16; Obj 11,15.
- D. Gdy kościół powiększy się, z domu stanie miastem, przez wzgląd na odzyskanie ziemi, wypełni się Boży zamysł i ogłosimy: „O, Jahwe nasz Panie, jak wspaniałe jest imię Twoje na całej ziemi!” – Ps 8,10.

Poselstwo drugie

Objawienie na temat Chrystusa w Bożej ekonomii

Wersety biblijne: Ps 2.

- I. Studiując Księgę Psalmów, musimy zdawać sobie sprawę, że duch Biblii wywyższa Chrystusa – Kol 1,15-19:**
 - A. Duch Biblii wywyższa Chrystusa; Bóg tak ustanowił, by zajmował On pierwsze miejsce w starym stworzeniu, w nowym stworzeniu, w Ciele Chrystusa i we wszystkim – Mt 17,5; Kol 1,18.
 - B. Skoro Chrystus zajmuje pierwsze miejsce we wszystkim, musimy dać Mu pierwszeństwo w swojej istocie i we wszystkim, co robimy – w. 18; Obj 2,4.
 - C. Psalm 2 napisany został zgodnie z boską myślą, która wywyższa Chrystusa; w Psalmie 2 Chrystus jest wywyższony i stanowi centrum Bożej ekonomii.
- II. Psalm 2 to Boże przemawianie, ogłoszenie i oświadczenie na temat Chrystusa jako centrum Jego ekonomii – w. 6, 8:**
 - A. Słowo „ekonomia” nie występuje w Psalmie 2, niemniej jednak znajduje się w nim objawienie i rzeczywistość Bożej ekonomii.
 - B. Król i królestwo w Psalmie 2 ukazują nam Bożą ekonomię – w. 6, 8-9:
 1. Dla Boga ustanowienie Króla służy wypełnieniu Jego ekonomii – w. 6.
 2. Królestwo Chrystusa stanie się wielkim królestwem wszystkich narodów i obejmie całą ziemię; Jego królestwo będzie wszędzie i obejmie wszystkich – w. 8-9; 22,28; Dn 7,14.
 - C. Psalm 2 objawia kroki podjęte przez Chrystusa w Bożej ekonomii, począwszy od namaszczenia w wieczności w Jego boskości (w. 2) i dalej zmartwychwstanie (oznaczające również Jego śmierć – w. 7; zob. Dz 13,33), wniebowstąpienie (Ps 2,6), ustanowienie powszechnego królestwa (Obj 11,15), w którym narody stanowią Jego dziedzictwo, a krańce ziemi Jego własność (Ps 2,8), oraz władanie przez Niego narodami żelazną laską (w. 9).
- III. Musimy zobaczyć boskie objawienie Chrystusa w Bożej ekonomii w Psalmie 2:**

- A. Wersety 1-3 przepowiadają opór stawiany Chrystusowi przez władców świata; wypełnianie tych wersetów zaczęło się od Heroda i Poncjusza Piłata, a skończy na Antychryście – Dz 4,25-28; Obj 19,19.
- B. W Psalmie 2,2 Bóg przychodzi i ogłasza, że Chrystus jest Jego Pomazańcem:
1. Chrystus w swojej boskości został namaszczony przez Boga w wieczności na Mesjasza, Chrystusa, Pomazańca – Dn 9,26; J 1,41.
 2. Chrystus przyszedł w swoim wcieleniu jako namaszczony, by zrealizować odwieczny Boży plan – Łk 2,11; Mt 1,16; 16,16.
 3. Chrystus w swoim człowieczeństwie, gdy wszedł w czas, został ponownie namaszczony podczas chrztu przez wzgląd na posługę, którą pełnił głównie na ziemi – 3,16-17; Łk 4,18-19; Hbr 1,9; Dz 10,38.
 4. Chrystus w zmartwychwstaniu stał się życiodajnym Duchem celowo, by być Bożym Pomazańcem, zaś we wniebowstąpieniu został uczyniony Panem i Chrystusem, stając się oficjalnie Bożym Pomazańcem, by wykonać Boże posłannictwo, głównie w swojej niebiańskiej posłudze – 1 Kor 15,45b; Dz 2,36.
- C. Psalm 2,4-6 to oświadczenie Boga na temat Chrystusa:
1. Chrystus we wniebowstąpieniu został wprowadzony na urząd jako Król Boży przez wzgląd na Boże królestwo – w. 6; Dz 5,31; Obj 1,5a.
 2. Bóg ogłosił, że wprowadził na urząd Chrystusa na górze Syjon, nie Synaj – Hbr 12,18-22; Ga 4,25-26:
 - a. Na górze Synaj nadane zostało prawo; na górze Syjon w niebiosach przebywa obecnie Chrystus w swoim wniebowstąpieniu – Obj 14,1; Ps 68,16-17; Ef 4,8.
 - b. Nowotestamentowi wierzący nie podeszli do góry Synaj, lecz do góry Syjon, gdzie znajduje się kościół, Ciało Chrystusa i Boża ekonomia dla Bożego świadectwa – Hbr 12,18-24.
 - c. Góra Synaj rodzi dzieci niewoli pod prawem, lecz nasza matka, Jeruzalem w górze, która jest w niebiosach na górze Syjon, rodzi dzieci obietnicy, które dziedziczą obiecane błogosławieństwo – wszechzawierającego Ducha – Ga 4,24-26.28; 3,14.

D. Psalm 2,7-9 to oświadczenie samego Chrystusa:

1. Paweł w Dziejach Apostolskich 13,33 cytuje werset 7, co świadczy o tym, że Psalm 2,7 odnosi się do zmartwychwstania Chrystusa.
2. Chrystus, Boży pomazaniec, po odcięciu, ukrzyżowaniu (Dn 9,26), zmartwychwstał i narodził się w swoim człowieczeństwie jako pierworodny Syn Boży – Ps 2,7; Dz 13,33; Rz 1,3-4; 8,29; Hbr 1,5-6:
 - a. „Dzisiaj” w Psalmie 2,7 to dzień zmartwychwstania Chrystusa.
 - b. Dzięki zmartwychwstaniu Chrystus wniósł swoje człowieczeństwo w boskie synostwo i został mianowany Synem Bożym wraz ze swoim człowieczeństwem; Jego zmartwychwstanie było Jego narodzinami jako pierworodnego Syna Bożego – Rz 1,3-4; 8,29; Dz 13,33:
 - (1) Chrystus przed swym wcieleniem był już Synem Bożym, jednorodzonym Synem – J 1,18; Rz 8,3.
 - (2) Dzięki wcieleniu Chrystus przywdział pewien pierwiastek, ludzkie ciało, które nie miało nic wspólnego z boskością; ta Jego część musiała zostać uświęcona i wywyższona w wyniku śmierci i zmartwychwstania – J 1,14; Rz 1,3-4.
 - (3) Dzięki zmartwychwstaniu Jego ludzka natura została uświęcona, wywyższona i przeobrażona; dzięki zmartwychwstaniu został On zatem mianowany Synem Bożym wraz ze swoim człowieczeństwem i teraz, jako Syn Boży, ma zarówno człowieczeństwo, jak i boskość – Dz 13,33; Hbr 1,5.
 - (4) Chrystus, pierworodny Syn, jest dla Boga wytwórcą i prototypem, modelem, służącym do wytworzenia swoich licznych synów – Rz 8,29.
 - c. W wyniku tego samego zmartwychwstania wszyscy Jego wierzący narodzili się wraz z Nim i stali Jego licznymi braćmi, licznymi synami Bożymi – J 20,17; 1 P 1,3; Rz 8,29; Hbr 2,10.
3. Chrystus otrzymał narody w dziedzictwo i granice ziemi w posiadanie – Ps 2,8; 72,8.11; Obj 11,15.

4. Chrystus w swoim królestwie będzie władał narodami laską żelazną – Ps 2,9; Obj 2,26-27; 19,15.
- E. Psalm 2,10-12 ogłasza ewangelię:
1. Wersety te stanowią ostrzeżenie przed nadchodzącym na ten świat gniewem Boga i Chrystusa:
 - a. Pewnego dnia Chrystus przyjdzie i, płonąć gniewem, dokona sądu – w. 12; Obj 6,15-17; Jł 1,15; 2,11; 3,4; 4,14; 1 Kor 4,3-5.
 - b. Okres, kiedy Chrystus przyjdzie i płonąć gniewem, dokona sądu nad tym światem, nazywa się w Nowym Testamencie „dniem Pańskim” (Dz 2,20; 1 Kor 5,5; 1 Tes 5,2; 2 Tes 2,2; 2 P 3,10); to również dzień Boży (w. 12; Jł 1,15).
 2. Wszyscy musimy zdać sobie sprawę, że jesteśmy niczym, marnością (Ps 39,5-6); gdy uświadomimy sobie, że jesteśmy niczym, że nasz stan jest grzeszny, a nasza sytuacja przedstawia się marnie, wówczas Chrystus może ukrzyżować nas i wejść w nas oraz nas zastąpić dzięki temu, że żyje siebie poprzez nas i sprawia, iż żyjemy wraz z Nim w organicznym związku – Ga 2,20.
 3. Schronić się w Synu to uwierzyć w Syna, Chrystusa, obrać Go za schronienie, ochronę i kryjówkę, a całować Syna to kochać Go i tym samym radować się Nim – Ps 2,12; J 3,16.36:
 - a. Uwierzyć w Pana to przyjąć Go, a kochać Pana to radować się Nim – 1 Tm 1,14.
 - b. Ewangelia Jana przedstawia wiarę i miłość jako dwa wymagania, które musimy spełnić, by mieć udział w Panu – 3,16; 14,23.
 - c. Dzięki wierze przyjmujemy Pana, a dzięki miłości radujemy się Panem, którego przyjęliśmy – 1,12; 14,21.23; 21,15-17; Ef 6,23.

Poselstwo trzecie

Doskonałość Chrystusa

Wersety biblijne: Ps 8.

- I. Psalm 8 pokazuje, że Bóg nigdy nie zmienił swego zamysłu i planu wobec człowieka, czyli tego, by człowiek Go wyrażał, nosząc Jego obraz i reprezentował Go, panując – Rdz 1,26:**
 - A. Człowiek, o którym prorokuje Psalm 8, to drugi człowiek, Pan Jezus, który odzyskał to, do czego człowiek został wyznaczony, a co utracił, i wypełnił Boży pierwotny zamysł – Hbr 2,5-9.
 - B. Ten drugi człowiek to również człowiek zbiorowy, nowy człowiek, zbiorowy Chrystus, który wyraża Boga w Jego obrazie i reprezentuje Go, by panować nad wszystkim w celu wypełnienia Bożego zamysłu – Ef 2,15; Kol 3,10-11; Dz 9,4-5; Ef 1,22-23; Hbr 2,10-11.
- II. Psalm 8 to natchniona pochwała doskonałości Chrystusa wygłoszona przez Dawida – psalm ten mówi o niebiosach, ziemi, niemowlętach i ssących, człowieku, trzech rodzajach wrogów i wcieleniu Pana, Jego ludzkim życiu, śmierci, zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu, Ciele Chrystusa, Jego powtórny przyjsciu i królestwie.**
- III. Imię Pańskie jest doskonałe (pełne majestatu) na całej ziemi, a Jego splendor (chwała) wyniesiony nad niebiosa – w. 2:**
 - A. Z ludzkiego punktu widzenia Dawida, wyrażonego w Psalmach 3–7, na ziemi panował bałagan.
 - B. W Psalmie 8 zaś imię wcielonego, ukrzyżowanego, zmartwychwstałego, wyniesionego na niebiosa i wywyższonego Jezusa (Flp 2,5-11) w świetle boskiego objawienia jest doskonałe (pełne majestatu) na całej ziemi, a chwała Pańska w oczach Dawida sięga ponad niebiosa.
 - C. Psalm ten ma na celu połączenie ziemi z niebiosami i sprowadzenie niebios na ziemię, uczynienie ziemi i niebios jedno – J 1,51; Rdz 28,12.
- IV. Z ust niemowląt i ssących Pan zgotował siłę (chwałę – Mt 21,16) przez wzgląd na swoich wrogów, żeby powstrzymać wroga i mściciela – Ps 8,3:**

- A. Niemowlęta i ssący to najmłodszy, najmniejsi i najsłabsi spośród ludzi – wskazuje to na najwznioślejsze zwieńczenie Pańskiego dzieła w odkupieniu.
- B. Pan zgotował chwałę z ust niemowląt i ssących przez wzgląd na swoich wrogów (od wewnątrz) oraz żeby powstrzymać wroga i mściciela (od zewnątrz).
- C. Szatan to przeciwnik Boga wewnątrz Bożego królestwa, Jego wróg na zewnątrz królestwa oraz mściciel, który grasuje po ziemi – zob. Hi 1,7; 1 P 5,8.

V. Dawid widział niebios, dzieła Pańskich palców, księżyc i gwiazdy, które Pan ustanowił – Ps 8,4:

- A. Księżyc i gwiazdy wskazują, że Dawid tak właśnie to wszystko postrzegał – nie patrzył na ziemię, lecz rozmyślał nad niebiosami w nocy.
- B. Patrząc tak, Dawid miał klarowną wizję, widział czyste dzieło w Bożym stworzeniu i ustanowieniu wszystkiego.
- C. Pańskiemu odkupieniu przyświeca cel: odwrócić nas od ziemskiego bałaganu i zwrócić ku jasnemu niebu.

VI. Kimże jest śmiertelny człowiek, że Pan o nim pamięta, i syn człowieczy, że go nawiedza? – w. 5:

- A. Patrząc na to, co w niebiosach, Dawid zastanawiał się nad człowiekiem na ziemi.
- B. Człowiek jest centralnym obiektem w Bożym stworzeniu, co służy realizacji Bożej ekonomii i wypełnieniu upodobania, jakie ma On w swym sercu.
- C. Pierwszy „człowiek” w wersecie 5 to po hebrajsku *enosz*, zaś drugi „człowiek” to *adam*; obaj odnoszą się do:
 1. Człowieka stworzonego przez Boga, jak podaje Księga Rodzaju 1,26.
 2. Człowieka pojmanego przez Szatana, gdy człowiek upadł, jak podaje Psalm 8,5.
 3. Chrystusa, który jest człowiekiem we wcieleniu dla dokonania Bożego odkupienia, jak podaje List do Hebrajczyków 2,6.
- D. O takim właśnie człowieku Bóg pamięta w swojej ekonomii i nawiedza go w swoim wcieleniu – J 1,14; Flp 2,7.

VII. Pan uczynił człowieka nieco mniejszym od aniołów – Ps 8,6a; Hbr 2,7a:

- A. Odnosi się to do wcielenia Chrystusa i Jego ludzkiego życia, które zwińczyła wszechzawierająca śmierć – J 1,14; Hbr 2,9a.
- B. Chrystus w swoim wcieleniu uczyniony został nieco mniejszym od aniołów od strony fizycznej, a nie pozycji, w tym sensie, że stał się ciałem.

VIII. Bóg ukoronował człowieka (Chrystusa) chwałą i czcią – Ps 8,6b; Hbr 2,7b:

- A. Wiąże się to ze zmartwychwstaniem Chrystusa w Jego chwale (J 7,39b; Łk 24,26) i Jego wniebowstąpieniem w czci (Dz 2,33-36; 5,31a).
- B. Stało się tak dzięki Jego wszechzawierającej śmierci – Hbr 2,9.

IX. Psalm 8,3-6 ukazuje, jak powstają niemowlęta i ssący:

- A. Aby doprowadzić do powstania niemowląt i ssących, Bóg nawiedził człowieka – w. 5:
 - 1. Bóg nawiedził człowieka przez to, że się wcielił, przyobłócił człowieczeństwem i stał człowiekiem, w wyniku czego uczyniony został niewiele mniejszym od aniołów – w. 6a.
 - 2. Bóg nawiedził człowieka również przez to, że żył na ziemi, umarł, powstał z martwych i wstąpił na niebiosa, w wyniku czego został ukoronowany chwałą i czcią – w. 6b.
 - 3. Bóg nawiedził człowieka przez to, że odbył długą drogę, przechodząc przez proces stania się życiodajnym Duchem, w wyniku czego dotarł do nas i w nas wszedł – J 1,14; 1 Kor 15,45b; 6,17; zob. 1 P 2,12; Łk 1,68.78.
 - 4. Ten, który się wcielił, stał się życiodajnym Duchem, i to On właśnie doprowadza do powstania niemowląt i ssących.
- B. Stajemy się niemowlętami i ssącymi na początkowym etapie w wyniku odrodzenia:
 - 1. Dzięki odrodzeniu zostajemy uczynieni na nowo, odtworzeni – zob. Mt 18,3; 19,14.
 - 2. Odrodzenie zmniejsza naszą naturalną aktywność.
 - 3. Prawidłowe, prawdziwe zbawienie zatrzymuje nasze ludzkie działanie i czyni nas niemowlętami i ssącymi, którzy chwalą Pana.
- C. Proces powstawania niemowląt i ssących kontynuowany jest przez uświęcenie, odnowienie i przeobrażenie – Hbr 2,11; Rz 12,2; 2 Kor 3,18.

D. Pan wydoskonalił chwałę, czy też ugruntował moc, z ust niemowląt i ssących, aby powstrzymać swych przeciwników, wroga i mściciela – Ps 8,3:

1. Bóg pokonuje swego wroga dzięki niemowlętom i ssącym, najmłodszym, najmniejszym i najsłabszym spośród ludzi; na tym polega Pańskie odzyskiwanie i zwycięstwo – zob. 1 Kor 1,26-31.
2. Wszystkim będzie rządzić Chrystus wraz ze swoim Ciałem i wszystko zostanie poddane pod Jego stopy – Ps 8,7-9.
3. Wydoskonalona chwała niemowląt i ssących to ostateczne zwieńczenie Pańskiego dzieła wcielenia, ludzkiego życia, śmierci, zmartwychwstania, wniebowstąpienia i powrotu, prowadzące do nastania Jego rządów na ziemi:
 - a. Możemy chwalić Pana, lecz nasza chwała musi zostać wydoskonalona; w wyniku przeobrażenia zostajemy wydoskoleni w chwaleniu Pana.
 - b. Wydoskonalona chwała to pochwała Pańskiego wcielenia, ludzkiego życia, śmierci, zmartwychwstania i królestwa.
 - c. Aby chwalić Pana, musimy widzieć Jezusa, odwracać wzrok od ziemskiego bałaganu i kierować go ku jasnemu niebu – Hbr 2,9; 12,1-2.
 - d. Wydoskonalona chwała to siła z ust niemowląt i ssących, chwała, która pokonuje przeciwników, wroga i mściciela – 2 Krn 20,22; zob. w. 12, 20-21.
4. „Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają Jego imię” – Hbr 13,15.

X. Bóg doprowadził do tego, że człowiek (Chrystus) rządzi dziełami rąk Bożych i wszystko poddał pod Jego stopy: wszelkie owce i woły, zwierzynę polną, ptactwo niebios, ryby morskie i wszystko, co przemierza szlaki mórz – Ps 8,7-9; Hbr 2,7b-8a:

- A. Słowo to wypełniło się w Adamie (Rdz 1,26-28), lecz złamane zostało wskutek upadku człowieka.
- B. We wniebowstąpieniu Chrystusa Bóg poddał wszystko pod Jego stopy i dał Mu być Głową ponad wszystkim dla kościoła, który jest Jego Ciałem – Ef 1,22-23; Rz 16,20:

1. W życiu Ciała uczestniczymy w przekazywaniu podporządkowanej sobie wszystko mocy Chrystusowej, która umieszcza wszystko pod stopami Jego Ciała.
2. Bóg pokoju zetrze Szatana pod stopami tych, którzy prowadzą życie kościoła – są praktycznym wyrazem Ciała Chrystusa – w. 20.

C. Słowo to wypełni się całkowicie w tysiącletnim królestwie, w wieku odnowienia – Obj 20,4-6; Mt 19,28; Iz 11,6-9; 65,25.

XI. O, Jahwe, nasz Panie, jak doskonałe (pełne majestatu) jest Twoje imię na całej ziemi! – Ps 8,10:

- A. Werset 10 jest powtórką pierwszej części wersetu 2, przez co podkreśla myśl o doskonałości Pańskiego imienia na całej ziemi.
- B. Czyni to ziemię tak doskonałą, jak niebios, o czym świadczy pierwsza część modlitwy Pańskiej: „Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech będzie uświęcone imię Twoje! Niech przyjdzie królestwo Twoje; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie” – Mt 6,9-10.

Poselstwo czwarte

Bóg-człowiek, Ten, który zaspokaja Boże pragnienie i spełnia Jego upodobanie

Wersety biblijne: Ps 15,1; 16,1-11.

- I. Psalm 16 to „Miktam Dawidowy” (tytuł); znaczenie hebrajskiego słowa „miktam” nie jest do końca znane; niektórzy tłumaczą to słowo jako „złoty klejnot (pieśni)”.
- II. Psalm 16 objawia, że tylko Chrystus, Bóg-człowiek, zaspokaja Boże pragnienie i spełnia Jego upodobanie – Mt 3,17; 17,5; zob. Ps 15:
 - A. Tylko On – sam Bóg, który stał się człowiekiem, prowadził ludzkie życie wypełnione boskimi przymiotami, wyrażonymi w ludzkich cnotach, umarł, zmartwychwstał i wstąpił na prawicę Boga – jest doskonały z punktu widzenia prawa i może przebywać w Bożym przybytku oraz mieszkać wraz z Bogiem na Jego świętej górze – w. 1.
 - B. W Bożej ekonomii tylko Bóg-człowiek Chrystus, pierworodny Syn Boży wraz ze swoimi licznymi braćmi, licznymi synami Bożymi (Rz 8,29), może zaspokoić Boże pragnienie i spełnić Jego upodobanie.
- III. „Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się u Ciebie” – Ps 16,1:
 - A. Chrystus chronił się u Boga i ufał, że Bóg Go zachowa.
 - B. Życie, jakie Pan Jezus prowadził na ziemi, to życie, w którym nieustannie ufał On Bogu; Jego życie było życiem zaufania – 1 P 2,23; Łk 23,46.
- IV. „Mówię Jahwe: Tyś jest Panem moim; nie ma dla mnie dobra poza Tobą” – Ps 16,2:
 - A. Gdy Pan Jezus jako człowiek przebywał na ziemi, uznawał Boga Ojca za swego Pana i zawsze miał takie nastawienie – Mt 4,7.10.
 - B. Dla Pana Jezusa nie było dobra (błogosławieństwa, przyjemności ani radości) poza Bogiem Ojcem, który był Jego działem – zob. Łk 18,19; Iz 53,2a.
- V. „Co do świętych zaś, którzy są na ziemi, są to znakomici, w których cała moja rozkosz” – Ps 16,3:

- A. Pan Jezus, żyjąc na ziemi, kochał Boga Ojca (J 14,31) i rozkoszował się świętymi w Bożym królestwie.
- B. „Święci” odnoszą się do kościoła, Ciała Chrystusa; Chrystus rozkoszuje się świętymi, znakomitymi ludźmi na ziemi, gdyż są oni członkami, które tworzą Jego Ciało.
- VI. „Ci, którzy idą za obcymi bogami, pomnażają swoje boleści. Nie będę im składał ofiar z napojów w postaci krwi, ani imion ich nie wymówię swoimi wargami” – Ps 16,4:**
- A. Chrystus, żyjąc na ziemi, nie miał nic wspólnego z innymi bogami i ofiarami dla nich; na Jego ustach nie było ich imion.
- B. „Idź precz, Szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał cześć i jedynie Jemu służyć będziesz” – Mt 4,10.
- VII. „Jahwe częścią dziedzictwa i kielicha mego: Ty mój los zabezpieczasz” – Ps 16,5:**
- A. Bóg jest częścią dziedzictwa i kielicha; „dziedzictwo” odnosi się do posiadania, a „kielich” do korzystania.
- B. Bóg Ojciec był częścią dziedzictwa i kielicha dla Chrystusa jako człowieka na ziemi; Chrystus, żyjąc na ziemi, miał Boga za swą własność i z Niego korzystał.
- VIII. „Sznur mierniczy przypadł mi w miejscach uroczych; i bardzo mi jest miłe to moje dziedzictwo” – w. 6:**
- A. Chrystus nic dla siebie nie wybrał; swoje przeznaczenie i wszelkie wybory pozostawił swemu Ojcu – Mt 11,25-30.
- B. Chrystus cenił własność, daną Mu przez Boga, wyznaczoną przez sznur mierniczy, który przypadł na miejsca wspaniałe i bardzo miłe dziedzictwo, które dał Mu Bóg – Ps 2,8; Obj 11,15; zob. 2 Kor 10,7-18.
- IX. „Będę błogosławić Jahwe, który mi dał radę, bo nawet nocami me wewnętrzne części pouczają mnie” – Ps 16,7:**
- A. Pan Jezus zaparł się siebie i przyjął radę Ojca, obierając Boga Ojca za swego Doradcę – Iz 50,4.
- B. Wewnętrzne części Chrystusa były jedno z Bogiem; gdy Bóg radził Mu jako człowiekowi, Jego wewnętrzne części pouczały Go w wyniku styczności, jaką miał z Bogiem; na tym polega prawidłowe doświadczenie Boga-człowieka – zob. Flp 1,8.

- X. „Mam zawsze Pana przed sobą, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy” – Ps 16,8:**
- A. Chrystus zawsze miał Boga przed sobą i Bóg był Jego bezpieczeństwem; Bóg był po Jego prawicy i dlatego się nie zachwiał.
 - B. Pan Jezus gdy przebywał na ziemi, nigdy nie był sam, ponieważ Ojciec zawsze był z Nim – J 8,29.
- XI. „Dlatego się cieszy moje serce i raduje się chwała moja; nawet ciało moje mieszka bezpiecznie” – Ps 16,9:**
- A. Serce Chrystusa, gdy umierał, rozweseliło się, a Jego chwała, Jego duch i język rozradowały się.
 - B. Chrystus chętnie i z radością umierał, by wypełniła się Boża ekonomia.
 - C. Gdy pogrzebano Pana Jezusa, On fizycznie odpoczywał, czekając na powstanie z martwych.
- XII. „Bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by święty Twój oglądał otchłan” – w. 10:**
- A. Bóg nie zostawił duszy Chrystusa w Szeolu (Hadesie), ani nie dozwolił, by Jego ciało oglądało skażenie, uległo zniszczeniu.
 - B. Dusza Chrystusa miała powstać z Hadesu, a Jego fizyczne ciało zmartwychwstać z grobu – Dz 2,31; Mt 28,6; J 20,5-9.
- XIII. „Oznajmisz mi drogę życia” – Ps 16,11a:**
- A. Bóg oznajmi Chrystusowi ścieżkę życia – zmartwychwstanie.
 - B. Chrystus we wcieleniu wniósł boskość w człowieczeństwo; w zmartwychwstaniu wniósł człowieczeństwo w boskość – J 1,14; Rz 8,3; 1,2-4; Dz 13,33.
- XIV. „Obfitość radości w obecności Twojej, rozkosze na wieki po Twojej prawicy” – Ps 16,11b:**
- A. Chrystus przebywa przed Bożym obliczem i doznaje pełni radości; pokazuje to, że wstąpił On na niebiosa w Bożą obecność i teraz korzysta z tego, co osiągnął i uzyskał – Dz 1,9-11; 2,36; 5,31; Flp 2,9-11.
 - B. Chrystus we wniebowstąpieniu na wieki zaznaje przyjemności po prawicy Boga.
 - C. Chrystus znajduje się we wniebowstąpieniu po prawicy Boga, by zrealizować odwieczną Bożą ekonomię wobec kościoła, swojego Ciała – Ef 1,20b-23.

Poselstwo piąte

Chrystus w odkupieńczej śmierci i wzbudzającym kościół zmartwychwstaniu

Wersety biblijne: Ps 22; Mt 27,45-46; Hbr 2,10-12.

- I. Tematem Psalmu 22 jest Chrystus, który przeszedł przez odkupieńczą śmierć i wszedł we wzbudzające kościół zmartwychwstanie.**
- II. Psalm 22,2-22 podaje szczegółowy obraz Chrystusa, który wycierpiał śmierć (por. Iz 53), czego symbolem są cierpienia Dawida:**
 - A. Pytanie postawione w Psalmie 22,2 zadał Dawid dręczony cierpieniem, lecz stało się ono prorocstwem dotyczącym Chrystusa, który wycierpiał odkupieńczą śmierć.
 - B. Wersety 7-9 pokazują cierpienie Chrystusa zakończone śmiercią w wyniku robienia Mu przez innych wyrzutów, okazywania wzgardy, szyderstwa, wyśmiewania się z Niego, potrząsania nad Nim głową i kpienia z Niego.
 - C. Wersety 10-12 pokazują, że gdy ludzie kpili z Niego i szydzili, Chrystus ufał, że Bóg Go wybawi, tj. wzbudzi z martwych; powziął zdecydowany zamiar, że umrze, i oczekiwał wybawienia od śmierci, tj. wzbudzenia z martwych – Łk 18,31-33; Hbr 5,7.
 - D. Psalm 22,13-19 opisuje wyraziście i drobiazgowo, w jaki sposób Chrystus wycierpiał ukrzyżowanie – Mk 15,16-37.
 - E. Bóg osądził Chrystusa i umieścił Go w śmierci dla naszego odkupienia – Ps 22,16:
 1. Z jednej strony Pana Jezusa ukrzyżował człowiek, z drugiej uśmiercił Go Bóg:
 - a. W ciągu trzech pierwszych godzin, które Chrystus spędził na krzyżu, prześladowali Go ludzie za to, że czynił Bożą wolę.
 - b. W ciągu trzech ostatnich godzin Chrystus był naszym Zastępcą, stał się grzechem z naszego powodu i poniósł zastępczą śmierć, która odkupiła nas z naszych grzechów i od Bożego sądu – 2 Kor 5,21; 1 P 3,18; 1 Kor 15,3.
 2. Cały grzech świata został złożony na Chrystusa, Baranka Bożego; Bóg Go osądził i umieścił w śmierci dla naszego odkupienia – Iz 53,6b.10a; 1 P 2,24a; J 1,29.

F. Bóg opuścił Chrystusa, gdy ten wisiał na krzyżu – Ps 22,2; Mt 27,45-46:

1. Gdy Chrystus przebywał na ziemi, Bóg Ojciec był z Nim przez cały czas, lecz gdy wisiał na krzyżu, Bóg w pewnym momencie Go opuścił – J 8,29; Mt 27,45-46.
2. Gdy Pan Jezus umarł na krzyżu w następstwie Bożego sądu, Bóg był w Jego wnętrzu w sensie istotowym, był Jego boską istotą; tym niemniej sprawiedliwy i dokonujący sądu Bóg opuścił Go w sensie ekonomicznym – 1,20; 3,16-17:
 - a. Pan Jezus narodził się z Ducha; Duch był więc jedną z dwóch esencji Jego istoty – 1,20; Łk 1,35.
 - b. Nim Duch Boży zstąpił i spoczął na Panu Jezusie, miał On już w sobie Ducha Bożego – Mt 3,16.
 - c. Na krzyżu Chrystus, Bóg-człowiek, ofiarował siebie Bogu przez wiecznego Ducha jako wszechobejmująca ofiara – Hbr 9,14.
 - d. Bóg najpierw uznał Chrystusa za grzesznika, który stał się naszym Zastępcą, i przyjął Jego ofiarę, po czym opuścił Go jako Duch Święty, który spoczął na Nim – Mt 27,46.
3. Bóg jako Duch opuścił Pana Jezusa w sensie ekonomicznym, lecz mimo to Chrystus umarł jako Syn Boży, Bóg-człowiek; w Jego śmierci istnieje zatem boski i wieczny pierwiastek – Dz 20,28; 1 J 1,7; Hbr 9,12.

III. Przeszedłszy przez odkupieńczą śmierć, Chrystus wszedł we wzbudzające kościół zmartwychwstanie – Ps 22,23-32:

- A. Wersety 23-32 odnoszą się do Chrystusa w zmartwychwstaniu, czego obrazem jest Salomon sprawujący królewskie rządy.
- B. Podmiotem w wersecie 23a jest zmartwychwstały Chrystus, który głosi imię Ojca swoim braciom – Hbr 2,12:
 1. To w zmartwychwstaniu Chrystus nazwał swoich uczniów braćmi, gdyż z wiecznego punktu widzenia Boga Jego uczniowie zostali odrodzeni i stali się Bożymi synami w Chrystusowym zmartwychwstaniu – J 20,17; Mt 28,10; 1 P 1,3.
 2. Chrystus w zmartwychwstaniu został zrodzony jako pierwotny Syn Boży (Ps 2,7; Dz 13,33) i stał się życiodajnym Duchem (1 Kor 15,45b), natomiast wszyscy wybrani i odrodzeni przez Boga ludzie zostali odrodzeni jako liczni synowie Boży, liczni bracia Chrystusa – Hbr 2,10-12; Rz 8,29.

- C. W Psalmie 22,23b zgromadzenie symbolizuje kościół, co pokazuje, że Pańscy bracia tworzą kościół; Jego zmartwychwstanie zatem wzbudza kościół – Hbr 2,10-12:
1. Kościół to żywa kompozycja licznych synów Bożych, którzy są wieloma braćmi Chrystusa wydanymi na świat w Jego zmartwychwstaniu – w. 10-12.
 2. My, liczni bracia Chrystusa, jesteśmy tacy sami, jak pierworodny Syn, On – boski i ludzki, natomiast my – ludzcy i boscy; tym sposobem kościół jest zarówno ludzki, jak i boski – to organizm posiadający dwa życia i dwie natury połączone i zespolone ze sobą – w. 11; 1,6; Rz 8,29; por. Kpł 2.
- D. W Psalmie 22,23 zaimki „Twoje” i „Cię” odnoszą się do Ojca:
1. W zmartwychwstaniu Chrystus głosił imię Ojca swoim braciom i chwalił Go w kościele – Hbr 2,12.
 2. Chwała w Psalmie 22,23 to wychwalanie Ojca przez pierworodnego Syna w licznych synach Ojca na spotkaniach kościoła – Hbr 2,10,12:
 - a. Syn nie chwali Ojca w oderwaniu od nas i w pojedynkę; przeciwnie, robi to wewnątrz nas i wraz z nami za pośrednictwem naszego wychwalania.
 - b. Gdy my, liczni synowie Boży, spotykamy się jako kościół i chwalimy Ojca, pierworodny Syn chwali Go w naszym wychwalaniu – w. 12b; por. Mt 26,30.
- E. Kościół zaprowadza Chrystusowe królestwo, w którym panuje On nad narodami; kościół, wzbudzony za pośrednictwem Jego zmartwychwstania, jest rzeczywistością królestwa i zapowiedzią jego objawienia się w tysiącletnim królestwie – Ps 22,28-29; Mt 16,18-19; Rz 14,17.
- F. Jahwe jako Chrystus będzie panował nad narodami w tysiącletnim królestwie – Ps 22,29; 2,8-9; Obj 19,15; 20,4,6.
- G. Wierzący są nasieniem Chrystusa, ich głoszenie zaś Pańskiej sprawiedliwości (usprawiedliwienia, zbawienia) przyszłemu pokoleniu odnosi się do głoszenia ewangelii – Ps 22,31-32.

Organicznie pasienie przez pneumatycznego Chrystusa

Wersety biblijne: Ps 23; J 21,15-17; Hbr 13,20-21; 1 P 2,25; 5,1-4.

- I. W Psalmie 22 Chrystus był Odkupicielem i Odradzającym, w Psalmie 23 jest On Pasterzem, zaś w Psalmie 24 będzie Królem, który odzyska na powrót całą ziemię za pośrednictwem kościoła, swego Ciała, ludu, który odkupił i odrodził, a który dzisiaj pasie:**
- A. Chrystus w swej niebiańskiej posłudze pasie lud, w związku z czym musimy z Nim współpracować i paść innych; jest to apostołska posługa realizowana we współpracy z niebiańską posługą Chrystusa – J 21,15-17; Hbr 13,20; 1 P 5,1-4.
 - B. Jeśli wszystkie kościoły przyjmą nauczanie i wezmą udział we wspaniałym pasieniu przez Chrystusa, w odzyskiwaniu Pańskim nastąpi wielkie przebudzenie; nasza współpraca z Nim w Jego niebiańskiej posłudze pasienia doprowadzi do zbudowania Jego Ciała, przygotowania oblubienicy dla Niego na Jego powtórne przyjście, kiedy On przyjdzie i będzie Królem w następnym wieku.
 - C. Paść innych to pielęgnować innych i karmić ich, co przedstawia cały Nowy Testament:
 - 1. Chrystus – Syn Człowieczy przyszedł, by odkupić nas z grzechu (1 Tm 1,15) – to pielęgnowanie.
 - 2. Chrystus – Syn Boży przyszedł, by udzielić nam obficie boskiego życia (J 10,10b) – to karmienie.
- II. Wszechzawierający Chrystus jest w nas pneumatycznym Pasterzem, który troszczy się o naszą wewnętrzną istotę – w. 11; Hbr 13,20-21; 1 P 5,1-4; 2,25.**
- III. Zamieszkujący, pneumatyczny Chrystus jest „moim Pasterzem”, gdy otacza mnie swoją wszechzawierającą, delikatną troską „nie brak mi niczego” – 2 Kor 3,17a; 2 Tm 4,22; 1 Kor 6,17; Flp 1,19; Ps 23.1.**
- IV. W świetle Psalmu 23 Chrystus pasie nas na pięciu etapach:**
- A. Etap początkowy to radowanie się Chrystusem, który jest zielonymi pastwiskami, i Duchem, który jest wodami odpochnienia – w. 2.

- B. Drugi etap to ożywienie i przeobrażenie na ścieżkach sprawiedliwości – w. 3.
- C. Trzeci etap to doświadczanie zmartwychwstałego pneumatycznego Chrystusa, gdy idziemy doliną cienia śmierci – w. 4.
- D. Etap czwarty to głębsze i wyższe radowanie się zmartwychwstałym Chrystusem w walce z przeciwnikami – w. 5.
- E. Etap piąty to zaznawanie po wszystkie dni życia boskiej dobroci i łaskowości w domu Jahwe – w. 6.

V. Pneumatyczny Chrystus, pasąc nas organicznie, „pozwała mi leżeć na zielonych pastwiskach” – w. 2a:

- A. Słowo „zielone” symbolizuje bogactwa życia; zielone pastwiska to Chrystus, który jest dla nas pokarmem – J 10,9.
- B. Chrystus może być dla nas zielonym pastwiskiem – miejscem, gdzie otrzymujemy pokarm – w wyniku swego wcielenia, śmierci i zmartwychwstania.
- C. Rdzeń greckiego słowa „ekonomia” w Pierwszym Liście do Tymoteusza 1,4 i słowa „pastwisko” w Ewangelii Jana 10,9 wykazuje takie samo pochodzenie i oznacza rozdzielanie pastwiska między trzodę; objawia to, że Psalm 23 mówi o Bożej ekonomii, Jego zarządzaniu domostwem, które polega na rozdzielaniu ludowi Boga jako zielonych pastwisk i zbudowaniu ich w dom Jahwe, bosko-ludzkie zjednoczenie przetworzonego i zwieńczonego Trójjedynego Boga z Jego odkupionymi, odrodzonymi, przeobrażonymi i otoczonymi chwałą trójczęściowymi ludźmi – w. 6.

VI. Pneumatyczny Chrystus, pasąc nas organicznie, „do wód odpocznienia prowadzi mnie” – w. 2b:

- A. Wody odpocznienia oznaczają Ducha, który po zmartwychwstaniu Chrystusa stał się zwieńczonym Duchem – J 7,37-39.
- B. Zielone pastwiska, a także wody odpocznienia to zmartwychwstały, pneumatyczny Chrystus, który jest życiodajnym Duchem – 1 Kor 15,45b; J 14,16-18.

VII. Pneumatyczny Chrystus, pasąc nas organicznie, „odnawia mą duszę” – Ps 23,3a:

- A. Odnowienie duszy oznacza przebudzenie; obejmuje ono również odnowienie i przeobrażenie – Rz 12,2; 2 Kor 3,18.

B. Nasz Pan, Pasterz i Nadzorca naszych dusz pasie nas, troszcząc się o dobro naszej wewnętrznej istoty i sprawując nadzór nad stanem naszej prawdziwej osoby – 1 P 2,25:

1. Chrystus otacza nas troską czułą i wszechogarniającą; pasienie to udziela nam wewnętrznej, głębszej, organicznej pociechy – J 14,16,26; zob. 2 Kor 1,3-4.
2. Nasza dusza jest bardzo skomplikowana; dlatego potrzebujemy Chrystusa, który jest życiodajnym Duchem w naszym duchu, by nas pasł w duszy, troszczył się o nasz umysł, emocje i wolę oraz o nasze problemy, potrzeby i zranienia – zob. Iz 61,1.

VIII. Pneumatyczny Chrystus, pasąc nas organicznie, „prowadzi mnie ścieżkami sprawiedliwości dla swego imienia” – Ps 23,3b:

- A. Chrystus prowadzi nas (byśmy chodzili według ducha) ścieżkami sprawiedliwości (wypełniając w ten sposób wymagania sprawiedliwości – Rz 8,4).
- B. „Ścieżki sprawiedliwości” wskazują na postępowanie – w. 4; Ga 5,16,25.
- C. Wyrażenie „dla swego imienia” oznacza „ze względu na Jego osobę”, Jego żywą osobę, którą jest pneumatyczny Chrystus – Mt 28,19; 18,20; Kol 3,17.
- D. Chrystus przywraca naszą duszę, byśmy obrali Jego drogę i chodzili ścieżkami sprawiedliwości:
 1. Musimy mieć właściwy i zrównoważony umysł, emocje i wolę; w przeciwnym wypadku nie będziemy mogli być sprawiedliwi.
 2. Gdy pneumatyczny Chrystus pasie nas organicznie, Jego pasienie nas równoważy, poprawia i wyrównuje.
 3. We wszystkim, co robimy, musimy podlegać pasieniu Chrystusa, obierając Go za swoje ścieżki i sprawiedliwość.
- E. Sprawiedliwość to prawość w obliczu Boga wobec innych osób, rzeczy i spraw zgodnie z Jego sprawiedliwymi i surowymi wymaganiami – Mt 5,20.
- F. Sprawiedliwość to kwestia Bożego królestwa; pochodzi ona zatem od Boga i służy Jego zarządzaniu, a wiąże się też ściśle z Jego rządami i panowaniem – 6,33; Ps 89,15a; 97,2b; Iz 32,1.

- G. Sprawiedliwość to urzeczywistnianie i prawdziwy wyraz Chrystusa, który jako życiodajny Duch żyje w nas – Obj 19,8; 2 Kor 3,9.
- IX. Podlegając organicznemu pasieniu pneumatycznego Chrystusa, „choćbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i Twoja łaska pocieszają mnie” – Ps 23,4:**
- A. Gdy pneumatyczny Chrystus jest z nami, korzystamy z Jego niewidzialnej obecności, która jest szczególna, osobista i bliska – Mt 28,20b; 2 Tm 4,22a.
 - B. Obecność pneumatycznego Chrystusa stanowi dla nas pociechę, ratunek i moc, która nas podtrzymuje, gdy idziemy doliną cienia śmierci.
 - C. Kiedy znajdujemy się w dolinie, powinniśmy tam zostać i odpoczywać w Panu; odpoczywanie w Panu skróci dolinę i cień oraz usunie śmierć.
 - D. Pańska łaska, symbol Jego władzy, chroni nas:
 - 1. Podlegamy Pańskiej władzy i obieramy drogę, którą On wyznaczył.
 - 2. Wszystko, co negatywne – śmierć, ciemność, strach i zło – podlega Jego panowaniu, kontroli i władzy.
 - E. Kij Pana prowadzi, poucza, szkoli, kieruje i posila.
 - F. Poddani organicznemu pasieniu pneumatycznego Chrystusa w dolinie cienia śmierci, doświadczamy Boga jako Boga zmarłychwstania i możemy osiągnąć szczególnie zmarłychwstanie – J 11,25; 2 Kor 1,8-9; Flp 3,10-11.
- X. Gdy podlegamy organicznemu pasieniu przez pneumatycznego Chrystusa, zastawia On „stół dla mnie... wobec mych przeciwników; namaszcza mi głowę olejkim, mój kielich przelewa się” – Ps 23,5:**
- A. Pan zastawia stół dla nas w obecności naszych przeciwników – w. 5a; zob. 2 Sm 4,4; 9,7.13; Rdz 14,18-20; Ne 4,11.
 - B. Pan namaszcza nam głowę olejkim (jak podczas przyjęcia), a kielich nasz (kielich błogosławieństwa) przelewa się – Ps 23,5b; Hbr 1,9; 1 Kor 10,16a.21.
 - C. W Psalmie 23,5 występuje Trójjedyny Bóg – Syn, który jest stołem, uczcą, Duch, który jest namaszczającym olejkim i Ojciec, który jest źródłem błogosławieństwa.

XI. Gdy podlegamy organicznemu pasieniu przez pneumatycznego Chrystusa „tak, dobroć i łaskawość pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni mego życia i zamieszkać w domu Jahwe po najdłuższe czasy” – w. 6:

- A. „Dobroć” odnosi się do łaski Chrystusa, „łaskawość” do miłości Ojca, a „pójdą w ślad” do społeczności Ducha; zatem łaska Syna, miłość Ojca i społeczność Ducha są z nami – 2 Kor 13,13.
- B. Radowanie się przetworzonym i zwieńczonym Trójjedynym Bogiem wprowadza nas w radowanie się Bogiem w domu Bożym (Chrystusie, kościele i Nowej Jeruzalem – J 1,14; 2,21; 1 Tm 3,15-16; Ef 2,2; Obj 21,2-3.22) po najdłuższe czasy (w obecnym wieku, w wieku przyszłym i wieczności).
- C. Poszukujemy tego, by mieszkać w domu Bożym po wszystkie dni naszego życia – Ps 27,4-8:
 - 1. By oglądać piękno (urok, łagodność, rozkosz) Boga – w. 4, 8; 2 Kor 3,18.
 - 2. By wywiadywać się u Boga, pytać się Go o wszystko w codziennym życiu – Ps 27,4b; zob. Joz 9,14.
 - 3. By skrywać się w Bożym szałasie i chować się w Bożym namiocie – Ps 27,5; 31,21.
 - 4. By Bóg nas wzbudził i podniósł naszą głowę – 27,5b-6a.
 - 5. By składać w ofierze okrzyki radości, śpiewając i psalmując Bogu ku Jego chwale – w. 6b; Hbr 13,15; Flp 2,11.

XII. Psalm 23 łączy Psalm 22 i 24; gdy Chrystus będzie nas tak wspinał, a my będziemy wchodzić w to pasienie (głębsze znaczenie grup witalnych), zbudowane zostanie Ciało Chrystusa z odkupionych i odrodzonych wierzących i przygotowuje się oblubienica, a Pan powróci jako Król w następnym wieku, gdy przejawia się Jego królestwo.

PYTANIA

do poselstwa pierwszego

1. Na podstawie Psalmów: 2, 8, 16, 22, 23, 45, 68, 69 i 72 pokaż w jaki sposób Chrystus jest centrum tej Księgi.
2. Jaki obraz przedstawia cała Biblia i w jaki sposób w Księdze Psalmów z obrazem tym wiążą się cztery główne sprawy: Chrystus, dom, miasto i ziemia?
3. Spróbuj ustalić co łączy te cztery sprawy: Chrystusa, dom, miasto i ziemię w Księdze Psalmów.

do poselstwa drugiego

1. Jakie dwa systemy Boże są w tym wszechświecie i w jaki sposób objawia je Psalm 2?
2. Co znaczy stwierdzenie, że duch Biblii wywyższa Chrystusa i w jaki sposób zgodnie z duchem Biblii w naszym życiu na co dzień nasze doświadczenie Chrystusa, życie chrześcijańskie i służba Panu zostają wyniesione wyżej.
3. Opisz objawienie Chrystusa w Bożej ekonomii przedstawione w Psalmie 2.
4. Podsumuj bardziej szczegółowo końcową część wygłaszanego poselstwa, która dotyczyła doświadczenia Chrystusa zgodnie z tym, jak ukazuje Go Psalm 2.

do poselstwa trzeciego

Omów konspekt, zachowując odpowiednią kolejność, jak również zwróć uwagę na następujące pytania i istotne punkty:

1. Co objawia Psalm 8 i jaki jest cel tego Psalmu?
2. Wyjaśnij stwierdzenie, że chwała to najwznioślejsze dzieło, jakie wykonują dzieci Boże.
3. Jak dochodzi do powstania niemowląt i ssących i jak wszystko zostaje poddane pod stopy Chrystusa?

do poselstwa czwartego

1. Porównując Psalm 15 i 16, nazwij dwie linie przebiegające przez Biblię, na których, jako podstawowej zasadzie, opiera się interpretacja Biblii i wyjaśnij jakie mają one znaczenie.
2. Wymień różne aspekty ludzkiego życia Chrystusa jako Boga-człowieka, objawione w Psalmie 16?
3. Przedstaw objawienie śmierci, zmartwychwstania i wniebowstąpienia Chrystusa, Boga-człowieka, zawarte w Psalmie 16.

do poselstwa piątego

1. Przedstaw pełne znaczenie zastępczej śmierci Chrystusa, tego co się wydarzyło w trakcie ostatnich trzech godzin ukrzyżowania, czyli innymi słowy dlaczego Bóg Go osądził i uśmiercił.
2. Wyjaśnij w jaki sposób Bóg, który był zawsze ze swoim Synem Chrystusem, opuścił Go, gdy wisiał On na krzyżu.
3. Podaj głębsze znaczenie ogłoszenia braciom przez zmartwychwstałego Chrystusa imienia Ojca.

do poselstwa szóstego

1. W jaki sposób Psalm 22–24 pasują do siebie i jak możemy współpracować z Panem mając na względzie wielkie ożywienie w Pańskim odzyskiwaniu?
2. W jaki sposób w świetle Psalmu 23 pneumatyczny Chrystus w swoim organicznym pasieniu pasie nas na pięciu etapach?
3. W jak różny sposób, zgodnie z objawieniem zawartym w Psalmie 23, możemy zobaczyć Trójjedynego Boga, doświadczać Go i radować się Nim?
4. Dlaczego mówimy, że Psalm 23 jest psalmem na temat Bożej ekonomii?